

Bol Köpüklü

Huzursuzca kalktı kadın yatağından. Bugün son iş günüydü. Eğer o yazıyı bugün yazmazsa işten çıkarılacaktı. Bir haftadır dergide yayınlanması için tek kelime bile yazmamıştı. Patronu tabii ki çok kızmıştı. Ona bir gün izin vermiş, evde oturup adam akıllı bir şeyler yazmasını söylemiş akşama elinde olmasını istediğini de eklemeyi ihmal etmemişti.

Ne yapmalıydı ki kadın, yazamıyordu işte. Bu durum onun da hiç hoşuna gitmiyordu ki. Bir süredir fannus içinde gibi hissediyordu kendini, çok dar düşünüyordu. Her gün ilham perilerine çağrıda bulunuyordu ama hepsi duymazlıktan geliyordu sanki onu.

Düşünceleriyle boğuşarak üzerini değiştirdi kadın. Açık hava daha iyi düşünmesini sağlayabilirdi belki. Sabah koşularını oldu olası sevmişti zaten. Kulağında kulaklığıyla evden çıktı ve sahile doğru koşmaya başladı.

Müzikle ilgili bir şeyler mi yazsaydı? Ama derginin zaten böyle bir bölümü vardı. Müzik ve film bölümündeki arkadaşlarını düşündü. Ne güzel, konuları belliydi. Konusu belli olan bir yazıyı yazmak her zaman kolay gelmişti ona. Oysa kendisinin bir de konu bulması gerekiyordu. En çok da bu noktada sıkıntı çekiyordu.

Koşarken sık sık rastladığı koşu arkadaşını gördü. Ama bir terslik vardı. Normalde bu adamla zıt yöne koşarken şu an yanındaydı ve aynı yöne koşuyorlardı. Arkadaşlıkları

selamlaşmadan ibaretti aslında. Tanışmışlıkları bile yoktu kadının hatırladığı kadarıyla.

Yine selam verdi adama ve yorulduğunu hissedip biraz soluklanmak için gözüne kestirdiği banka oturdu. Koşu arkadaşı da yanına yerleşmişti.

Kadının dalgın halini gören adam merakına yenik düştü. "Filozof olmayı düşündüğünden haberim yoktu." **Adamın bu cümlesi kadını gülümsetmişti.**

"İnan bana mesleğim düşünmekten ibaret değil."

"**Sahi ne iş yapıyorsun?**" Adamın bu kadınla ilgili merak ettiği o kadar çok şey vardı ki. Bir yerden başlamak lazımdı.

"**Bir dergide köşe yazarlığı yapıyorum ama son zamanlarda ilham perilerim istifa etti sanırım.**" Gülümsedi kadın, gerçek buydu işte.

"**Yeni yazını mı düşünüyordun?**" diye sordu adam. Kadının her kelimesini pür dikkat dinliyordu.

"**Sorun da orada, düşünecek bir şey bulamıyorum.**" Yüzü düşmüştü kadının.

"**Bir kahveye ne dersin? Fikirlerini dinler belki de bir şeyler bulmana yardımcı olurum.**" Adam içten bir gülümsemeyle kadından gelecek cevabı bekliyordu. Aniden adama döndü kadın, yüzünde garip bir ifade vardı. Sanki zafer kazanmış gibi bakıyordu adama.